

POSTANOWIENIE

Dnia 6 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Wojciech Katner

SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi M.M.

o wznowienie postępowania

zakończanego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego we [...]

z dnia 29 kwietnia 2015 r, sygn. akt I ACa [...],

w sprawie z powództwa M.M.

przeciwko [...] Bankowi [...] Spółce

Akcyjnej w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 6 października 2017 r.,

wniosku o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia oraz ewentualnie

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego we [...]

z dnia 30 marca 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

1. oddala zażalenie;

2. przyznaje adw. E.K. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego we [...] kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych powiększoną o 23 % podatku VAT tytułem wynagrodzenia za udzielenie powódce z urzędu nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny we [...] postanowieniem z dnia 30 marca 2017 r. oddalił wniosek M.M. z dnia 16 marca 2017 r. o przywrócenie terminu do wniesienia skargi o wznowienie postępowania oraz odrzucił skargę. Skarga powódki została odrzucona postanowieniem tego Sądu z dnia 8 lutego 2017 r. jako wniesiona po upływie trzymiesięcznego terminu przewidzianego w art. 407 k.p.c. Powódka domagała się przywrócenia terminu do wniesienia skargi, podnosząc, że termin ten należało liczyć od dnia 3 listopada 2016 r. Podniosła również, że został naruszony art. 403 § 2 k.p.c., ponieważ z zachowaniem terminu powódka wskazała w skardze okoliczności faktyczne i dowody, z których nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Wraz z wnioskiem powódka ponownie złożyła skargę o wznowienie. Sąd Apelacyjny wyjaśnił, że wniosek powódki nie mógł być uwzględniony z tej przyczyny, iż nie podała ona niezawinionych przyczyn spóźnionego wniesienia odrzuconej przez Sąd Apelacyjny skargi, powołała zaś argumenty, które mogłaby podnieść jedynie w zażaleniu do Sądu Najwyższego na postanowienie z dnia 8 lutego 2017 r. o odrzuceniu skargi. Wskazał ponadto, że uprzednio wniesiona skarga została odrzucona nie tylko ze względu na jej spóźnienie, ale przede wszystkim dlatego, iż nie powołano w niej ustawowej przyczyny wznowienia.

Pełnomocnik z urzędu skarżącej wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia do Sądu Najwyższego na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 30 marca 2017 r. Podkreślił, że został ustanowiony pełnomocnikiem z urzędu powódki dnia 29 czerwca 2017 r., zatem czynność, do której został wyznaczony, została dokonana w terminie określonym w art. 169 k.p.c. Jednocześnie wniósł do Sądu Najwyższego zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 30 marca 2017 r. Podkreślił, że Sąd Apelacyjny we [...] w kwestii przywrócenia terminu powinien rozpoznać istotę pisma przez pryzmat jego treści i uzasadnienia, a nie tytułu pisma. Wskazał, że Sąd przedwcześnie przyjął, że pismo złożone przez skarżącą stanowi wniosek o przywrócenie terminu, powinien zaś rozpoznać sprawę co do istoty. Argumentacja pisma powódki z dnia 16 marca 2017 r. jednoznacznie w swej treści

wskazywała, iż intencją powódki jest złożenie zażalenia na odrzucenie przez Sąd skargi o wznowienie postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pełnomocnik z urzędu powódki (skarżącej) skoncentrował się w uzasadnieniu zażalenia niemal wyłącznie na tym, że Sąd Apelacyjny mylnie zinterpretował pismo powódki z dnia 16 marca 2017 r. nazwane „wnioskiem o przywrócenie terminu” i w związku z tym nie rozpoznał istoty sprawy (art. 386 § 4 k.p.c.). Tymczasem Sąd Apelacyjny nie miał podstaw do tego, aby nie rozpoznać tak określonego wniosku powódki, zwłaszcza, że w uzasadnieniu tego wniosku – obok podniesionych zarzutów dotyczących istnienia podstaw wznowienia – powołano również argumentację dotyczącą terminu. Niewątpliwie intencją powódki było zakwestionowanie odrzucenia jej skargi o wznowienie postępowania, czemu dała wyraz, ponownie wnosząc skargę. Z tej też przyczyny Sąd Apelacyjny oddalił wniosek oraz ponownie odrzucił skargę, wskazując, że przyczyną odrzucenia skargi o wznowienie postępowania było przede wszystkim niepowołanie w niej ustawowej przyczyny wznowienia. Nie można więc zasadnie twierdzić, że Sąd Apelacyjny nie rozpoznał istoty sprawy.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 1 i § 3 k.p.c.).

